

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1809-04-06)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1809-04-06)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 115. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000067.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 6te April 1809.

— Da der i mit øvrige Liv Intet er, jeg nu gider tage fat paa, saa vil jeg tage fat paa Dem, og sige Dem, at det er en højst forargelig dispatrisk Theorie, De har yttret i Deres sidste Brev. Vore højere Stænder (Middelstanden naturligviis iberegnet) vil jeg endda give Dem til Priis, jeg vil troe, eller rettere haabe, at den er bedre i nogle andre Lande, dog neppe i noget af de paa Prensisk regierede; men mit, vel ikke raske, men brave danske Mandskab kan jeg ikke saaledes opofre. Jeg vilde vel ønske, at de havde Viin at drikke istedetfor dansk Brændeviin, jeg vilde ønske nogle Egenskaber anderledes hos dem; men jeg har hos saa mange af dem kiendt tre saa respectable Egenskaber, som: Arbejdsomhed, Nøjsomhed og Troefasthed i saa høj Grad; jeg har seet, hvad Forældre og Børn og Sødskende kunne gjøre for hverandre og liide med hverandre — ikke en enkelt Gang, men Aar igiennem; jeg har kiendt Barmhjertighed iblandt dem, — vel den oftest nødig, som Fattigvæsens-Forordninger befale, men den derimod gierne, som ret egentlig tager de Fremmede ind til sig, besøger de Syge, kommer til dem, som ere i Fængsel, og den venstre Haand veed ikke, hvad den højre gjør; jeg har seet saa Mange tilfredse i saadanne Kaar, at man skulde forundres derover: og derfor kunne alle de Exempter, jeg har seet paa det Modsatte, ikke bevæge mig til at klage over den danske Almue. Jeg veed ogsaa, at meget Upriiseligt hos dem nødvendig maae fremkomme, — saaledes ere de vel ofte trævne, men maae nødvendig blive det ved deres Foresattes idelige, forkeerte og modstriidende Befalinger. Jeg kan derfor vel finde mig i, at deres Herremcend, Øvrigheder, Officeerer og Præster klage over dem, som over et daarligt Folkefærd, men jeg kan ikke finde mig i, at De gjør det. Og jeg fremfører derfor paa Trods det Spørgsmaal: om De vilde troe, meere at leve imellem „Mennesker“, hvis De levede hos de sydlige, i Bund og Grund fordærvede Nationer. —